A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (harmadik tanács)

2025. február 3.*

„Megsemmisítés iránti kereset – 2006/928/EK határozat – A Romániában felállítandó együttműködési, valamint az igazságügyi reform és a korrupció elleni küzdelem területén érvényes külön értékelési kritériumok teljesítése terén elért haladást ellenőrző mechanizmus – A 2006/928 határozatot hatályon kívül helyező (EU) 2023/1786 határozat – Közvetlen érintettség hiánya – Elfogadhatatlanság”

A T-1126/23. sz. ügyben,

az **Asociația Inițiativa pentru Justiție** (székhelye: Constanța [Románia], képviselik: V.-D. Oanea ügyvéd és C. Zatschler SC)

felperes

az **Európai Bizottság** (képviselik: K. Herrmann, T. Maxian Rusche, P. Van Nuffel és I. Rogalski, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

tagjai: P. Škvařilová-Pelzl, elnökként eljárva, I. Nõmm és D. Kukovec (előadó) bírák,

hivatalvezető: V. Di Bucci,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára, különösen:

– a Bizottság által a Törvényszék Hivatalához 2024. február 19-én benyújtott külön beadványban felhozott elfogadhatatlansági kifogásra,

– a felperesnek az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó, a Törvényszék Hivatalához 2024. április 11-én benyújtott észrevételeire,

– a Románia által a Törvényszék Hivatalához 2024. február 22-én benyújtott beavatkozási kérelemre,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Végzést

1 Az EUMSZ 263. cikken alapuló keresetével a felperes Asociația Inițiativa pentru Justiție a Romániában felállítandó együttműködési, valamint az igazságügyi reform és a korrupció elleni küzdelem területén érvényes külön értékelési kritériumok teljesítése terén elért haladást ellenőrző mechanizmus létrehozásáról szóló 2006/928/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2023. szeptember 15-i (EU) 2023/1786 bizottsági határozat (HL 2023. L 229., 94. o.; a továbbiakban: megtámadott határozat) megsemmisítését kéri.

A jogvita előzményei és a megtámadott határozat

2 A jelen ügy a romániai széles körű igazságszolgáltatási reform és korrupció elleni küzdelem keretébe illeszkedik, amely reformot európai uniós szinten a Romániának az Unióhoz való csatlakozása alkalmával a Romániában felállítandó együttműködési, valamint az igazságügyi reform és a korrupció elleni küzdelem területén érvényes külön értékelési kritériumok teljesítése terén elért haladást ellenőrző mechanizmus létrehozásáról szóló, 2006. december 13-i 2006/928/EK bizottsági határozattal (HL 2006. L 354., 56. o.) felállított együttműködési és ellenőrzési mechanizmus (a továbbiakban: MCV) alapján 2007 óta nyomon követtek.

3 A felperes egy ügyészeket tömörítő, 2018. november 14-én létrehozott szakmai egyesület, amelynek célja, hogy biztosítsa Romániában a jogállamiság értékének tiszteletben tartását, többek között az ügyészek jogainak és függetlenségének garantálása révén.

4 2006. december 13-án az Európai Közösségek Bizottsága a Bolgár Köztársaság és Románia csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány (HL 2005. L 157., 203. o.; helyesbítés: HL 2016. L 150., 7. o.; a továbbiakban: csatlakozási okmány), és különösen annak 37. és 38. cikke alapján elfogadta a 2006/928 határozatot. E cikkek felhatalmazzák a Bizottságot megfelelő intézkedések megtételére abban az esetben, ha Románia – csatlakozási tárgyalások keretében tett – kötelezettségvállalásainak nemteljesítése veszélyeztetné a belső piac működését, illetve abban az esetben, ha Romániában súlyos hiányosságok állnak fenn a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséggel kapcsolatos uniós jog tiszteletben tartását illetően.

5 Amint arra a Bíróság rámutatott, különösen a 2021. május 18-i Asociația „Forumul Judecătorilor Din România” és társai ítéletben (C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 és C-397/19, EU:C:2021:393, 157. és 158. pont), a 2006/928 határozat ilyen, a csatlakozási okmány 37. és 38. cikkében említettekhez hasonló jellegű kockázatok fennállása miatt elfogadott intézkedésnek minősül. Az e határozat (4) preambulumbekezdésében hivatkozott, a Bizottság Bulgária és Románia EU-csatlakozási felkészültségének állapotáról szóló, 2006. szeptember 26-i monitoring jelentésből (COM(2006) 549 végleges) kitűnik ugyanis, hogy a Bizottság megállapította, hogy Romániában továbbra is hiányosságok állnak fenn többek között az igazságszolgáltatás és a korrupció elleni küzdelem területén, és azt javasolta az Európai Unió Tanácsának, hogy – ezek orvoslása céljából – egy együttműködési és a haladást ellenőrző mechanizmus létrehozásától tegye függővé ezen állam csatlakozását.

6 A 2006/928 határozat melléklete négy, Románia által teljesítendő értékelési kritériumot rögzített az igazságügyi reform és a korrupció elleni küzdelem terén, az említett hiányosságok megoldása, valamint annak biztosítása céljából, hogy a bűnüldöző szervek kapacitással rendelkezzenek a belső

piac, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség működéséhez való hozzájárulás céljából elfogadott intézkedések végrehajtására és alkalmazására. Konkrétabban az első cél a következőképpen szólt:

„[Romániának] [a] Legfelsőbb Bírói Tanács kapacitásának és elszámoltathatóságának erősítésével átláthatóbb és hatékonyabb igazságszolgáltatási folyamat[ot kell biztosítania]. Az új polgári és büntetőeljárási törvénykönyv hatásáról szóló jelentés készítése és hatásának ellenőrzése."

7 A 2006/928 határozat 1. és 2. cikke előírta, hogy Románia évente jelentést tegyen a Bizottságnak az e határozat mellékletében meghatározott értékelési kritériumok teljesítésében elért haladásról. A Bizottság a maga részéről legalább félévente a romániai jelentéssel kapcsolatos megjegyzéseit és megállapításait tartalmazó jelentést készített az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

8 A 2006/928 határozat 4. cikke értelmében a határozatnak az összes tagállam a címzettje volt, ami – csatlakozásának időpontjától kezdve – Romániát is magában foglalta.

9 Ugyanezen határozat (9) preambulumbekezdése alapján a határozat hatályát veszti, ha az összes értékelési kritérium kielégítő módon teljesült.

10 A Bizottság 2023. szeptember 15-én fogadta el a megtámadott határozatot.

11 Amint az e határozat (7)–(9) preambulumbekezdéséből kitűnik, a Bizottság lényegében úgy ítélte meg, hogy a Románia által az MCV keretében, a Parlament és a Tanács számára készített 2022. november 22-i jelentésében (COM(2022) 664 final) megállapított, különösen az igazságszolgáltatás függetlenségének és hatékonyságának az igazságszolgáltatási rendszer átfogó átalakítása révén történő megerősítése terén elért eredményekre tekintettel e tagállam teljesítette az Unióhoz való csatlakozásakor vállalt kötelezettségeit, és a 2006/928 határozatban meghatározott négy értékelési kritérium kielégítő módon teljesült.

12 Egyébiránt, amint az a megtámadott határozat (10) preambulumbekezdésében szerepel, a Bizottság az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, „Az Unión belüli jogállamiság megerősítése – Intézkedési terv" (COM(2019) 343 final) című bizottsági közleménnyel elindított éves jogállamisági ciklus segítségével folytatni fogja úgy a Románia, mint a többi tagállam által elfogadott reformok végrehajtásának nyomon követését. E ciklus keretében a Bizottság továbbra is éves jogállamisági jelentéseket készít majd, amelyek többek között ajánlásokat tartalmaznak a tagállamok számára.

13 A megtámadott határozat 1. cikke értelmében a 2006/928 határozat hatályát veszti.

A felek kérelmei

14 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

15 A Törvényszék eljárási szabályzata 130. cikkének (1) bekezdése alapján felhozott elfogadhatatlansági kifogásában a Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a keresetet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant utasítsa el;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

16 Az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételeiben a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogást;

– másodlagosan, hogy az eljárást befejező határozatban döntsön az elfogadhatatlansági kifogásról;

– a Bizottságot kötelezze az elfogadhatatlansági kifogással kapcsolatos költségek viselésére.

17 A Törvényszék Hivatalához 2024. február 22-én benyújtott beadványában Románia az eljárási szabályzat 143. cikke alapján kérte, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson.

A jogkérdésről

18 Az eljárási szabályzat 130. cikkének (1) és (7) bekezdése értelmében az alperes kérelmére a Törvényszék az ügy érdemét nem érintve dönthet az elfogadhatatlanság vagy a hatáskör hiánya tárgyában. Mivel a jelen ügyben a Bizottság kérte az elfogadhatatlanságról való döntést, a Törvényszék – mivel úgy ítéli meg, hogy az ügy iratai alapján a körülmények kellően fel vannak tárva – úgy határozott, hogy e kérelemről az eljárás folytatása nélkül határoz.

19 A Bizottság elsődlegesen a felperes vagy a felperes valamely tagja közvetlen érintettségének hiányára hivatkozva azt állítja, hogy a jelen kereset elfogadhatatlan. Másodlagosan úgy véli, hogy a megtámadott határozat nem minősül az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének harmadik fordulata értelmében vett rendeleti jellegű jogi aktusnak, és e határozat nem érinti személyében sem a felperest, sem a felperes valamely tagját.

20 A felperes vitatja ezeket az állításokat. Előadja továbbá mind a saját, mind az azon ügyészek nevében benyújtott keresetének elfogadhatóságával kapcsolatban, akiknek az érdekképviseletét ellátja, hogy a jelen ügy sajátosságaira tekintettel indokolt lenne könnyíteni a jelenlegi ítélkezési gyakorlatból következő elfogadhatósági feltételeken.

21 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében bármely természetes vagy jogi személy eljárást indíthat a neki címzett vagy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok ellen, továbbá az őt közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, amelyek nem vonnak maguk után végrehajtási intézkedéseket.

22 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felperes nem minősül az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében említett első eset értelmében a megtámadott határozat címzettjének.

23 Ennélfogva azt kell meghatározni, hogy e határozat közvetlenül érinti-e a felperest vagy valamelyik tagját.

24 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az egyesületek által benyújtott megsemmisítés iránti keresetek háromféle helyzetben minősülnek elfogadhatónak: az első eset az, amikor valamely jogszabályi rendelkezés a szakmai egyesületek számára kifejezetten elismer bizonyos eljárási jogosultságokat, a második, amikor az egyesület olyan tagok érdekeit képviseli, akik maguk is rendelkeznek kereshetőségi joggal, a harmadik pedig, amikor az egyesület a saját, egyesületként fennálló érdekeinek érintettsége folytán tekintendő személyében érintettnek, többek között azért, mert a megsemmisíteni kért aktus hatással volt a tárgyalói pozíciójára (lásd: 2019. május 8-i Carvalho és társai kontra Parlament és Tanács végzés, T-330/18, nem tették közzé, EU:T:2019:324, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

A saját nevében eljáró felperes keresetének elfogadhatóságáról

25 A felperes először is arra hivatkozik, hogy az ügyészeket képviselő, hivatalosan elismert szervezet, amelynek feladata az igazságszolgáltatás függetlenségének és általánosabban a jogállamiság értékének védelme. Az EUSZ 2. és EUSZ 19. cikk tiszteletben tartásával kapcsolatos szerepe folytán a felperesnek intézményi érdeke fűződik ezen érték védelméhez, illetve fennáll az eljárási érdeke az ezen érték tiszteletben tartására és megerősítésére irányuló bírósági eljárásokban. Ezt követően a felperes előadja, hogy az MCV-hez kapcsolódó nyomon követés és jelentéstétel során a Bizottság előnyben részesített kapcsolattartója volt, így a 2006/928 határozat vele való előzetes egyeztetés nélküli hatályon kívül helyezése számára a bizalomvédelem sérelmével járt. Végül a felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat közvetlenül érinti, mivel a 2006/928 határozat hatályon kívül helyezése veszélyezteti a jogállamiság védelme terén végzett munkáját.

26 A Bizottság vitatja a felperes érveit.

27 A fenti 24. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatban említett első típusú helyzetet illetően a felperes nem hivatkozik olyan jogszabályi rendelkezések létére, amelyek kifejezetten elismernének eljárási jellegű jogosultságokat a számára, és az ügy iratainak egyike alapján sem lehet ilyen rendelkezések létére következtetni.

28 Ezenkívül annyiban, amennyiben a felperes fenti 25. pontban ismertetett érvelését úgy kell értelmezni, hogy – különösen az EUSZ 2. cikkben rögzített jogállamiság értékére tekintettel – az ügyészek hatékony bírói jogvédelmének biztosítása érdekében bizonyos eljárási jogosultságokat kell biztosítani a számára, meg kell állapítani, hogy e védelem biztosítása érdekében az MCV szabályozási keretében egyetlen jogszabályi rendelkezés sem ruházott jogosultságokat a felperesre. Következésképpen a fenti 24. pontban említett első típusú helyzetre tekintettel keresetének elfogadhatósága nem állapítható meg.

29 Ami a fenti 24. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatban említett harmadik típusú helyzetet illeti, amely az egyesületek saját, különösen tárgylópartneri minőségükben fennálló érdekeinek érintettségével kapcsolatos, meg kell állapítani, hogy a felperes nem jelölt meg az esetében fennálló ilyen érintettséget, és kizárólag az MCV keretében betöltött bizottsági kapcsolattartói szerepére hivatkozott.

30 Márpedig az a körülmény, hogy a felperes ebben a keretben a Bizottság „kapcsolattartója” volt, nem elegendő ahhoz, hogy a megtámadott határozat elfogadásának sajátos összefüggésében a fenti 24. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében vett tárgyalópartneri minősége elismerést nyerjen. Következésképpen az e pontban említett harmadik típusú helyzetre tekintettel sem állapítható meg keresetének elfogadhatósága.

31 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a felperes nem felel meg a fenti 24. pontban felidézett, első és harmadik típusú helyzethez kapcsolódó feltételeknek, és így saját nevében eljárva nincs kereshetőségi joga.

32 E következtetést egyébiránt nem teheti kérdésessé a felperes azzal kapcsolatos érvelése, hogy a 2006/928 határozatnak a megtámadott határozattal történő hatályon kívül helyezése számára a bizalomvédelem sérelmével járt.

33 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a bizalomvédelem elvére való hivatkozás joga minden olyan jogalanyt megillet, akiben az Európai Unió valamely intézménye a neki tett konkrét ígéretekkel megalapozott várakozásokat keltett. Ilyen ígéretnek minősül a közlés formájától függetlenül a feljogosított és megbízható forrásból származó pontos, feltétlen és egybehangzó tájékoztatás. Ezzel szemben az adminisztráció által részére adott konkrét ígéret hiányában senki nem hivatkozhat ezen elv megsértésére (lásd: 2024. május 8-i VB kontra EKB ítélet, T-124/23, nem tették közzé, EU:T:2024:294, 60. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 Márpedig a jelen ügyben a felperes nem jelölte meg, hogy a Bizottság mennyiben tett neki a fenti 33. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett pontos, feltétlen és egybehangzó ígéreteket a 2006/928 határozat hatályon kívül helyezésének hiányával összefüggésben. Egyébiránt meg kell állapítani, hogy e határozat hatályon kívül helyezése várható volt, mivel a csatlakozási okmány 37. cikkének második bekezdése és 38. cikkének második bekezdése értelmében az MCV-t csupán ideiglenes intézkedésként hozták létre.

A felperes által azon tagjai nevében benyújtott kereset elfogadhatóságáról, akiknek az érdekeit védi

35 A fenti 24. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatban említett második típusú helyzet szerint az egyesületeknek keresetindítási joguk van, ha olyan tagjaik érdekeinek képviseletében járnak el, akik maguk is rendelkeznek kereshetőségi joggal.

36 A jelen ügyben a felperes lényegében azt állítja, hogy tagjait ügyészi minőségükben közvetlenül érinti a megtámadott határozat, mivel az MCV e határozattal való megszüntetése folytán nagyobb mértékben lehetnek kitéve fegyelmi eljárásoknak.

37 A felperes továbbá azon az alapon, hogy a Bíróság a 2021. május 18-i Asociația „Forumul Judecătorilor Din România” és társai ítéletben (C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 és C-397/19, EU:C:2021:393, 249. pont) megállapította, hogy a 2006/928 határozat mellékletében említett értékelési kritériumok közvetlen hatállyal bírnak, úgy véli, hogy ezek az értékelési kritériumok olyan közvetlen hatályú jogokat biztosítottak az ügyészek számára, amelyekre hivatkozhatnak többek között a jogellenes fegyelmi eljárások vitatása érdekében.

38 Így a 2006/928 határozat hatályon kívül helyezésének eredményeként szűkül azon jogok köre, amelyekre az ilyen fegyelmi eljárások alá vont ügyészek védelmük érdekében hivatkozhatnak. A felperes egyébiránt hozzáteszi, hogy tagjai ugyan továbbra is hivatkozhatnak a jogellenes fegyelmi eljárásokkal szembeni védekezésük érdekében az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésére és az EUMSZ 325. cikk (1) bekezdésére, az e rendelkezésekben biztosított jogok azonban kevésbé hatékonyak és szűkebbek annál, mint amelyek az MCV alapján megillették őket.

39 E tekintetben a felperes lényegében azt állítja, hogy a 2006/928 határozat tárgyi hatálya tágabb volt, mint az EUMSZ 325. cikk (1) bekezdésének tárgyi hatálya, mivel Romániának az utolsó három értékelési kritériumból eredő azon kötelezettsége, hogy hatékonyan küzdjön a korrupció, különösen a magas szinten elkövetett korrupció ellen, nem korlátozódott az Unió pénzügyi érdekeit sértő korrupciós esetekre. Ebből következően a 2006/928 határozat alkalmasabb volt arra, hogy kiváltsa az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) alkalmazhatóságát, mivel biztosította, hogy az uniós jog végrehajtására vonatkozó, a Charta 51. cikkének (1) bekezdése szerinti feltétel teljesül.

40 A Bizottság vitatja a felperes érveit.

41 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében ahhoz, hogy a kereset tárgyát képező intézkedés közvetlenül érintse a természetes vagy jogi személyt, két feltétel együttes teljesülése szükséges, nevezetesen egyfelől, hogy ez az intézkedés közvetlen hatást gyakorol e személy jogi helyzetére, másfelől pedig, hogy nem hagy mérlegelési jogkört a végrehajtására kötelezett címzettek számára, mivel az ilyen végrehajtás tisztán automatikus jellegű, és köztes szabályok alkalmazása nélkül, egyedül az Európai Unió szabályozása alapján történik (lásd: 2022. július 12-i Nord Stream 2 kontra Parlament és Tanács ítélet, C-348/20 P, EU:C:2022:548, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

42 Annak megállapításához, hogy a jogi aktus hatást gyakorol-e valamely személy jogi helyzetére, és ezáltal az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezheti-e, a jogi aktus lényegét kell figyelembe venni, és e hatásokat olyan objektív kritériumok alapján kell megítélni, mint az említett jogi aktus tartalma, adott esetben figyelembe véve az elfogadásának körülményeit, valamint az azt elfogadó intézmény hatáskörét (lásd ebben az értelemben: 2022. július 12-i Nord Stream 2 kontra Parlament és Tanács ítélet, C-348/20 P, EU:C:2022:548, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

43 A jelen ügyben előzetesen meg kell állapítani, hogy mivel a megtámadott határozat hatályon kívül helyezte a 2006/928 határozatot, azt a 2006/928 határozat tárgyára, tartalmára, valamint meghozatalának jogi és ténybeli hátterére tekintettel kell megvizsgálni (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2019. október 24-i EPSU és Goudriaan kontra Bizottság ítélet, T-310/18, EU:T:2019:757, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ebből következik, hogy a megtámadott határozat csak annyiban alkalmas arra, hogy a felperes román ügyész tagjainak helyzetét érintő közvetlen joghatásokat váltson ki, amennyiben maga a 2006/928 határozat alkalmas volt ilyen joghatások kiváltására.

44 Először is, ami a 2006/928 határozat tárgyát és elfogadásának hátterét illeti, amint az e határozat (4) és (6) preambulumbekezdéséből kitűnik, az MCV felállításának és az értékelési kritériumok rögzítésének célja az volt, hogy megfelelően lezárja Romániának az Unióhoz történő csatlakozását, annak érdekében, hogy orvosolja a csatlakozás előtt – különösen az igazságszolgáltatás és a korrupció elleni küzdelem területén – a Bizottság által megállapított hiányosságokat.

45 Végezetül, amint azt a Bíróság többek között a 2021. május 18-i Asociația „Forumul Judecătorilor Din România” és társai ítéletben (C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 és C-397/19, EU:C:2021:393, 170. pont) rögzítette, ezek az értékelési kritériumok konkretizálják azokat az egyedi kötelezettségeket és követelményeket, amelyeket Románia 2004. december 14-én, a csatlakozási tárgyalások lezárásakor vállalt és elfogadott, és amelyek a csatlakozási okmány IX. mellékletében szerepelnek többek között e területekre vonatkozóan.

46 Ami a megtámadott határozat tárgyát és hátterét illeti, e határozatnak a (7)–(9) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkéből kitűnik, hogy az a 2006/928 határozat hatályon kívül helyezésére irányul, mivel a Bizottság úgy ítélte meg, hogy Románia teljesítette az Unióhoz való csatlakozásának időpontjában vállalt kötelezettségeit, és hogy az utóbbi határozat mellékletében meghatározott négy értékelési kritérium kielégítő módon teljesült.

47 Másodszor, a 2006/928 határozat tartalmát illetően, amint azt a fenti 6. és 7. pont hangsúlyozza, e határozat lényegében előírta, hogy Románia köteles teljesíteni a mellékletében szereplő értékelési kritériumokat, és – 1. cikkének első bekezdése értelmében – minden évben jelentést tenni a Bizottságnak az e tekintetben elért haladásról. A Bizottságot a 2. cikk értelmében szintén kötelezte, hogy jelentéseket készítsen a Románia által az értékelési kritériumok tekintetében elért haladás elemzése és értékelése céljából.

48 Ami a megtámadott határozat tartalmát illeti, annak (4)–(8) preambulumbekezdése megjelöli a Románia által az MCV keretében elért haladáshoz kapcsolódó lépéseket, amelyek alátámasztják a (9) preambulumbekezdésben foglalt azon következtetést, hogy a 2006/928 határozatban meghatározott értékelési kritériumok kielégítő módon teljesültek. Ezenkívül, amint azt a fenti 12. pont hangsúlyozza, a megtámadott határozat (10) preambulumbekezdése lényegében úgy rendelkezik, hogy a Bizottság az éves jogállamisági cikluson keresztül folytatja a különböző tagállamokban – köztük Romániában – a szükséges reformok nyomon követését.

49 Hozzá kell tenni, hogy a Bíróság a 2021. május 18-i Asociația „Forumul Judecătorilor Din România” és társai ítéletben (C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 és C-397/19, EU:C:2021:393), miután ezen ítélet 166. és 167. pontjában rámutatott arra, hogy a 2006/928 határozat az EUMSZ 288. cikk negyedik bekezdése alapján elfogadott határozatként „teljes egészében kötelező” Romániára nézve, megjelölte az értékelési kritériumok és a Bizottság által az e határozat 2. cikke alapján készített jelentések joghatásait is.

50 Az értékelési kritériumok joghatásaival kapcsolatban a Bíróság a 2021. május 18-i Asociația „Forumul Judecătorilor Din România” és társai ítélet (C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 és C-397/19, EU:C:2021:393) 172. pontjában kimondta, hogy e kritériumok kötelező erejűek Romániára nézve, így erre a tagállamra vonatkozik az e kritériumok elérésére, valamint az azok lehető legkorábban történő teljesítése céljából a megfelelő intézkedések megtételére irányuló konkrét kötelezettség. Hasonlóképpen, a Bíróság megállapította, hogy Románia köteles tartózkodni bármely olyan intézkedés végrehajtásától, amely veszélyeztetheti az említett kritériumok megvalósítását. A Bíróság ezen ítélet 249. pontjában pontosította továbbá, hogy ezeket a kritériumokat egyértelműen és pontosan határozták meg, feltétel pedig nem kapcsolódott hozzájuk, ezért azok közvetlen hatállyal bírnak.

51 A Bizottság által a 2006/928 határozat 2. cikke alapján készített jelentések joghatásait illetően a Bíróság megállapította, hogy e jelentések követelményeket fogalmaztak meg Romániával szemben, és – az értékelési kritériumok megvalósítása céljából – ajánlásokat intéztek hozzá. Az

EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében foglalt lojális együttműködés elve alapján Romániának megfelelően figyelembe kellett vennie az említett követelményeket és ajánlásokat, az értékelési kritériumok hatálya alá tartozó területeken pedig nem fogadhatott el vagy tarthatott fenn olyan intézkedéseket, amelyek veszélyeztethették az e követelményekben és ajánlásokban előírt eredményt.

52 A fenti 44., 47. és 49–51. pontban említett körülményekből egyértelműen kitűnik, hogy a 2006/928 határozat arra szorítkozott, hogy Románia számára kötelezettségeket írt elő egyrészt az e határozat mellékletében meghatározott értékelési kritériumok teljesítéséhez szükséges intézkedések megtételére, másrészt az e tekintetben elért haladásról szóló éves jelentések Bizottságnak történő benyújtására, harmadrészt pedig a Bizottság által a saját jelentéseiben megfogalmazott követelmények és ajánlások megfelelő figyelembevételére vonatkozóan.

53 Ebből következik, hogy a felperes állításával ellentétben a 2006/928 határozat nem biztosított jogokat a felperes tagjai számára, így nem tekinthető úgy, hogy közvetlen hatást gyakorolt a jogi helyzetükre. Az a körülmény, hogy a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az e határozat mellékletében szereplő értékelési kritériumok közvetlen hatállyal bírnak, e tekintetben nem bír jelentőséggel.

54 E következtetés alátámasztása érdekében először is meg kell állapítani, hogy ellentétben azzal, amit a felperes állít, az a körülmény, hogy a Bíróság elismerte az értékelési kritériumok közvetlen hatályát, önmagában nem jelenti azt, hogy e célok szükségképpen olyan, az ügyészeket megillető kapcsolódó jogokat is magukban foglalnak, amelyekre azok a nemzeti bíróság előtt közvetlenül hivatkozhatnak.

55 Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság következetes megállapítása szerint „minden olyan esetben, amikor egy [uniós jogi aktus] rendelkezései tartalmi szempontból feltétlenek és kellően pontosak, ezekre a rendelkezésekre hivatkozni lehet […] minden olyan nemzeti rendelkezéssel szemben, ami nem felel meg [ezen uniós jogi aktus] rendelkezéseinek, [vagy] amennyiben [azok] olyan természetűek, hogy a magánszemélyek részére az állammal szemben érvényesíthető jogokat határoznak meg” (lásd ebben az értelemben: 1982. január 19-i Becker ítélet, 8/81, EU:C:1982:7, 25. pont; 2013. november 28-i MDDP-ítélet, C-319/12, EU:C:2013:778, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

56 A „vagy” kötőszó használata azt jelenti, hogy a közvetlen hatály elve nem kizárólag úgy értelmezendő, ahogyan az az 1963. február 5-i van Gend & Loos ítélet (26/62, EU:C:1963:1) nyomán kialakult ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hanem úgy is, mint amely feltételhez köti a nemzeti bíróságok azon hatáskörét, hogy mellőzzék minden olyan nemzeti szabályozás vagy ítélkezési gyakorlat alkalmazását, amely ellentétes az uniós joggal. Márpedig a 2021. május 18-i Asociația „Forumul Judecătorilor Din România” és társai ítélet (C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 és C-397/19, EU:C:2021:393) 249. pontjából – azt a C-195/19. sz. ügyben előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdés szövegével és a Bíróság által az említett kérdésre tekintettel elvégzett elemzéssel összefüggésben értelmezve – kiolvasható, hogy a Bíróság az értékelési kritériumok közvetlen hatályát e második szempont alapján kívánta elismerni.

57 Ebből következik, hogy nem fogadható el a felperes azon érvelése, amely szerint az értékelési kritériumok közvetlen hatályuk miatt olyan jogokat biztosítanak az ügyészek számára, amelyekre azok a nemzeti bíróságok előtt többek között a jogellenes fegyelmi eljárások vitatása érdekében hivatkozhatnak. Végezetül meg kell állapítani, hogy a felperes nem jelölt meg egyetlen, az állítólagosan az ügyészeknek vagy ezen belül konkrétan a felperes tagjainak biztosított konkrét jogot sem.

58 Másodszor, az a körülmény, hogy a Bíróság úgy tekintette, hogy az értékelési kritériumok közvetlen hatállyal bírnak, nem vonja maga után, hogy azok közvetlen hatást gyakoroltak a felperes tagjainak jogi helyzetére, amint arra a felperes hivatkozik, és ebből következően ugyanez igaz azok hatályon kívül helyezésére is.

59 E tekintetben mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy az értékelési kritériumok közvetlen hatálya nem jelenti, hogy magánszemélyek anélkül vitathatnák e célok megszüntetését, hogy bizonyítanák, hogy e megszüntetés önmagában jogi helyzetük közvetlen és személyes sérelmével jár, aminek a bizonyítása a jelen ügyben hiányzik.

60 Ezt követően emlékeztetni kell arra, hogy az uniós bíróság már kimondta, hogy azt a kérdést, hogy valamely magánszemélyt közvetlenül érint-e egy olyan uniós jogi aktus, amelynek nem címzettje, ezen aktus tárgyára (lásd ebben az értelemben: 2003. április 3-i Royal Philips Electronics kontra Bizottság ítélet, T-119/02, EU:T:2003:101, 276. pont), valamint a belőle következő jogi háttérre tekintettel kell értékelni. Tekintve, hogy az említett jogi aktusban foglalt rendelkezésekből az következik, hogy annak hatásai az Unió és a címzett tagállam közötti kapcsolatokra korlátozódnak, ugyanezen jogi aktus nem tekinthető úgy, mint amely joghatásokat vált ki a magánszemélyekre nézve (lásd ebben az értelemben: 2017. május 4-i Green Source Poland kontra Bizottság ítélet, T-512/14, EU:T:2017:299, 35., 37. és 45–64. pont).

61 Márpedig a jelen ügyben a fenti 44., 45. és 47. pontban említett körülményekből egyértelműen kitűnik, hogy a 2006/928 határozat célja az volt, hogy biztosítsa, hogy Románia a csatlakozási folyamat megfelelő lezárása érdekében orvosolja a csatlakozás előtt – különösen az igazságszolgáltatás és a korrupció elleni küzdelem területén – megállapított hiányosságokat. Az e határozatban foglalt rendelkezésekből az is egyértelműen kitűnik, hogy annak hatásai az Unió és Románia közötti kapcsolatokra korlátozódtak, anélkül hogy az említett határozat akár közvetlenül, akár közvetve vonatkozott volna a magánszemélyekre, ideértve az ügyészeket is.

62 Ezenkívül az értékelési kritériumok szövege maga is arra enged következtetni, hogy bár e kritériumok többek között a romániai igazságszolgáltatási szervezetre vonatkoznak, nincs olyan rendeltetésük, hogy a román ügyészek jogi helyzetére közvetlen hatást gyakoroljanak, noha e célok közvetlen hatályára tekintettel a nemzeti bíróság a 2006/928 határozat hatályon kívül helyezését megelőzően hivatalból vagy a jogalanyok – köztük az ügyészek – kérelmére e személyek tekintetében hivatkozhatott a nemzeti szabályozás meg nem felelésére. Az ezzel ellentétes megoldás egyébként azt eredményezné, hogy bármely olyan uniós szabály hatályon kívül helyezése, amelynek közvetlen hatálya elismerést nyert, közvetlenül érinti valamennyi olyan magánszemély jogi helyzetét, aki e hatályon kívül helyezést megelőzően hivatkozhatott az említett szabályra valamely nemzeti szabállyal szemben. Márpedig a közvetlen érintettségre vonatkozó első feltétel ilyen kiterjesztése nem fogadható el.

63 Végül rá kell mutatni, hogy bár a Bíróság már megállapította, hogy bizonyos helyzetekben a tagállamokat egy uniós jogi aktus valamely rendelkezésének végrehajtása körében megillető mérlegelési mozgástér önmagában nem lehet elegendő annak megállapításához, hogy e rendelkezés nem bír közvetlen hatállyal (lásd ebben az értelemben: 2013. március 21-i Salzburger Flughafen ítélet, C-244/12, EU:C:2013:203, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. január 14-i RTS infra és Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel ítélet (C-387/19, EU:C:2021:13, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2022. március 8-i Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld [Közvetlen hatály] ítélet, C-205/20, EU:C:2022:168, 16–25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), ezzel szemben

ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a mérlegelési mozgástér léte kizárja, hogy a közvetlen érintettségre vonatkozó első feltétel teljesüljön (lásd ebben az értelemben: 2022. július 12-i Nord Stream 2 kontra Parlament és Tanács ítélet, C-348/20 P, EU:C:2022:548, 74. és 76. pont).

64 Márpedig a jelen ügyben már a 2006/928 határozat végrehajtása érdekében Románia által meghozandó intézkedések jellegéből magából kitűnik, hogy mivel ezen intézkedések többek között az igazságszolgáltatási szervezetrendszerének egyes vonatkozásait érintették, e tagállam mérlegelési mozgástérrel rendelkezett azok elfogadása során. Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság következetes megállapítása szerint a tagállamok igazságszolgáltatási szervezete ez utóbbiak hatáskörébe tartozik, azzal, hogy e hatáskör gyakorlása során a tagállamok kötelesek tiszteletben tartani az uniós jogból eredő kötelezettségeiket (lásd ebben az értelemben: 2019. június 24-i Bizottság kontra Lengyelország [A legfelsőbb bíróság függetlensége] ítélet, C-619/18, EU:C:2019:531, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

65 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a 2006/928 határozat nem gyakorolt közvetlen hatást a felperes tagjainak jogi helyzetére.

66 Márpedig, mivel amint az a fenti 43. pontban megállapítást nyert, a megtámadott határozat hatályát az általa hatályon kívül helyezett 2006/928 határozat hatályára tekintettel kell értelmezni, meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat sem tekinthető úgy, mint amely közvetlen hatást gyakorol a felperes tagjainak jogi helyzetére.

67 Mindemellett emlékeztetni kell arra, hogy a fegyelmi eljárás alá vont ügyészek a 2006/928 határozat hatályon kívül helyezésétől függetlenül az EUSZ 19. cikk alapján továbbra is hivatkozhatnak az uniós jogból fakadóan őket megillető bírói jogvédelemre (lásd ebben az értelemben: 2024. május 8-i Asociația „Forumul Judecătorilor din România” [Bírák és ügyészek egyesületei] ítélet, C-53/23, EU:C:2024:388, 34. és 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

68 Egyebekben el kell utasítani a felperes azon érvelését, amely lényegében azon alapul, hogy a 2006/928 határozat megtámadott határozat általi hatályon kívül helyezése azért gyakorol közvetlen hatást tagjai jogi helyzetére, mert ez utóbbi határozat szélesebb hatállyal bírt, mint az EUMSZ 325. cikk (1) bekezdése, és ennélfogva alkalmasabb volt arra, hogy a korrupció elleni küzdelemmel kapcsolatos ügyekben kiváltsa a Charta alkalmazhatóságát.

69 Meg kell ugyanis állapítani, hogy – amint arra lényegében a Bizottság hivatkozik – az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére vonatkozó szabályozáson túl az uniós jogalkotó számos másodlagos jogi aktust fogadott el, amelyek általánosságban a korrupció elleni küzdelem különböző vonatkozásait szabályozzák, mint például többek között az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján létrehozott, az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezményt (HL 1997. C 195., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 8. kötet, 136. o.), valamint a magánszektorban tapasztalható korrupció elleni küzdelemről szóló, 2003. július 22-i 2003/568/IB tanácsi kerethatározatot (HL 2003. L 192., 54. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 182. o.). Egyebekben emlékeztetni kell arra, hogy a 2024. január 25-i Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova ítélet (C-58/22, EU:C:2024:70, 42. pont) alapjául szolgáló ügyben, amelynek tárgya egy olyan korrupciós ügy volt, amelyben a kérdést előterjesztő bíróság többek között a 2006/928 határozat mellékletében említett értékelési kritériumokra tekintettel intézett kérdést a Bírósághoz, a Bíróság – anélkül, hogy határozni kellett volna az e határozat mellékletében szereplő értékelési kritériumok esetleges relevanciájáról –

megállapította, hogy az uniós jog végrehajtására vonatkozó, a Charta 51. cikkének (1) bekezdése szerinti feltétel a fent említett kerethatározat révén teljesült. Ebből következik, hogy a felperes állításával ellentétben a Charta a 2006/928 határozat hatályon kívül helyezésétől függetlenül alkalmazandó a korrupció elleni küzdelemmel kapcsolatos ügyekre.

70 A fenti körülmények összességéből kitűnik, hogy a megtámadott határozat nem gyakorol közvetlen hatást a felperes tagjainak jogi helyzetére. Következésképpen nem tekinthető úgy, hogy őt e határozat közvetlenül érinti.

71 Márpedig, mivel az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének második fordulatában előírt, a fenti 41. pontban felidézett feltételek kumulatívak, anélkül, hogy határozni kellene az e rendelkezésben foglalt második feltételről, meg kell állapítani, hogy a felperesnek a megtámadott határozat megsemmisítése tekintetében nem lehet kereshetőségi joga.

72 A felperes egyebekben nem hivatkozhat az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének a rendeleti jellegű jogi aktusokra vonatkozó harmadik fordulatára sem azon az alapon, hogy azok az ügyészek, akiknek az érdekeit védi, e harmadik fordulat alapján kereshetőségi joggal rendelkeznek. Az a feltétel ugyanis, hogy a felperest a megtámadott jogi aktusnak közvetlenül kell érintenie, az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének második fordulatában és ugyanezen rendelkezés harmadik fordulatában azonos jelentéssel bír (lásd ebben az értelemben: 2022. július 12-i Nord Stream 2 kontra Parlament és Tanács ítélet, C-348/20 P, EU:C:2022:548, 73. pont). E körülmények között a megtámadott határozat általi közvetlen érintettség hiányában nem kell megvizsgálni, hogy e határozat az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének harmadik fordulata értelmében rendeleti jellegű jogi aktusnak minősül-e.

73 A fentiekre tekintettel, és figyelemmel arra, hogy maguknak az ügyészeknek, akiknek az érdekeit a felperes védi, nincs kereshetőségi joguk, a felperes sem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek alapján a fenti 24. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatban említett második típusú helyzetre tekintettel keresete elfogadható lenne.

Az elfogadhatósági feltételek könnyítéséről

74 A felperes szerint a jelen ügyben szereplőhöz hasonló körülmények között könnyíteni kell a kereset elfogadhatóságának feltételein. Úgy véli ugyanis, hogy az elfogadhatósági feltételeket bizonyos rugalmassággal kell alkalmazni, különösen a hatékony bírói jogvédelemmel, valamint az Unió identitásának részét képező uniós alapértékkel, a jogállamisággal kapcsolatos követelmények miatt. Továbbá az Emberi Jogok Európai Bíróságának 2024. április 9-i Verein Klimaseniorinnen Schweiz és társai kontra Svájc ítéletére (CE:ECHR:2024:0409JUD005360020) támaszkodva, amelyben e bíróság az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én aláírt egyezmény (kihirdette: az 1993. évi XXXI. törvény; a továbbiakban: EJEE) 6. cikkének (1) bekezdése alapján elismerte egy olyan egyesület keresetindítási jogát, amelyet a klímavédelemmel kapcsolatos hatékony intézkedések előmozdítása és végrehajtása céljából hoztak létre, a felperes lényegében úgy véli, hogy annyiban, amennyiben a jogállamiság értékének védelmével kapcsolatos megfontolások ugyanolyan jelentőséggel bírnak, mint a klímavédelemhez kapcsolódó megfontolások, az ezen ítélet szerinti megközelítést a jelen ügyben értelemszerűen alkalmazni kell. Egyébiránt az Uniónak az EJEE-hez való csatlakozására tekintettel kívánatos lenne az egyesületek kereshetőségi joga tekintetében megkövetelt követelmények összehangolása.

75 Rá kell mutatni, hogy bár az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt elfogadhatósági feltételeket kétségkívül a hatékony bírói jogvédelemhez való alapvető jog fényében kell értelmezni, ez az értelmezés azonban nem vezethet az említett Szerződésben kifejezetten előírt feltételek figyelmen kívül hagyásához (lásd: 2013. október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 98. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

76 Különösen, a Charta 47. cikke által biztosított védelemnek nem célja a Szerződésekben szabályozott bírósági felülvizsgálati rendszer, különösen pedig az uniós Bíróság előtt indított közvetlen keresetek elfogadhatóságával kapcsolatos szabályok módosítása (lásd: 2013. október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 97. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

77 A Charta 47. cikke által biztosított védelem továbbá nem követeli meg, hogy a jogalanyok feltétel nélkül, közvetlenül az uniós bíróságok előtt megsemmisítés iránti keresettel támadhassák meg az uniós jogi aktusokat (2020. október 28-i Associazione GranoSalus kontra Bizottság ítélet, C-313/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:869, 62. pont).

78 A jelen ügyben, amint az a fenti 31. és 73. pontból kitűnik, a felperes nem hivatkozhat arra, hogy a megtámadott határozat őt közvetlenül érinti, sem a saját nevében, sem azon tagjai nevében, akiknek az érdekeit védi.

79 Ami egyebekben az Emberi Jogok Európai Bíróságának az EJEE 6. cikkének (1) bekezdésével kapcsolatos, a fenti 74. pontban hivatkozott ítéletben követett megközelítésére tett felperesi hivatkozást illeti, elegendő emlékeztetni arra, hogy jóllehet – amint azt az EUSZ 6. cikk (3) bekezdése megerősíti – az EJEE által biztosított alapvető jogok az uniós jogrend részét képezik mint annak általános elvei, és ugyan a Charta 52. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a Chartában foglalt, az EJEE által biztosított jogoknak megfelelő jogok tartalmát és terjedelmét azonosnak kell tekinteni azokéval, amelyek az említett egyezményben szerepelnek, ez az egyezmény nem minősül az uniós jogrendbe szervesen beépülő jogforrásnak addig, amíg az Unió nem csatlakozott hozzá. A Charta 52. cikkéhez fűzött magyarázatok értelmében e cikk (3) bekezdésének célja a Charta és az EJEE közötti szükséges összhang biztosítása, „anélkül hogy mindez hátrányosan befolyásolná az uniós jognak és az Európai Unió Bíróságának az autonómiáját” (lásd: 2021. szeptember 2-i LG és MH [Saját jövedelem tisztára mosása] ítélet, C-790/19, EU:C:2021:661, 75. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

80 E körülmények között az elfogadhatósági feltételek felperes kérelme szerinti könnyítése ténylegesen a közvetlen érintettség EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében kifejezetten előírt feltételének figyelmen kívül hagyását jelentené, ami ellentétes lenne a fenti 75. pontban felidézett ítélkezési gyakorlattal.

81 Hozzá kell tenni, hogy az uniós jogrend tiszteletben tartásának bírósági felülvizsgálatáról – mint ez az EUSZ 19. cikk (1) bekezdéséből kitűnik – mindazonáltal nemcsak a Bíróság, hanem a tagállami bíróságok is gondoskodnak. Ugyanis az EUM-Szerződés, egyrészt az EUMSZ 263. cikkel és az EUMSZ 277. cikkel, másrészt pedig az EUMSZ 267. cikkel teljes jogorvoslati és eljárási rendszert hozott létre, amelynek célja, hogy az Unió bíróságára ruházza az uniós jogi aktusok jogszerűségének felülvizsgálatát (lásd: 2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

82 E tekintetben pontosítani kell, hogy a jogalanyoknak a nemzeti eljárások keretében joguk van ahhoz, hogy az általános hatályú uniós jogi aktusok velük szemben történő alkalmazására vonatkozó bármely határozat vagy egyéb nemzeti jogi aktus jogszerűségét bíróság előtt vitassák, hivatkozva az uniós jogi aktus érvénytelenségére (lásd: 2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

83 Ebből következik, hogy a megsemmisítés iránti keresetekhez hasonlóan az érvényesség elbírálása céljából előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem az uniós jogi aktusok jogszerűsége felülvizsgálatának egy formáját jelenti (lásd: 2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

84 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy amennyiben a nemzeti bíróság arra az álláspontra jut, hogy a valamely uniós jogi aktus ellen a felek által előadott – vagy adott esetben hivatalból megvizsgált – egy vagy több érvénytelenségi ok megalapozott, köteles felfüggeszteni az eljárást és az érvényesség vizsgálata érdekében előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel fordulni a Bírósághoz, mivel az uniós jogi aktusok érvénytelenségének megállapítására egyedül a Bíróságnak van hatásköre (lásd: 2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

85 Azon személyek tekintetében tehát, akik nem felelnek meg az uniós bíróság előtti keresetindítás EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerinti feltételeinek, a tagállamok feladata olyan jogorvoslati és eljárási rendszer kialakítása, amely lehetővé teszi a hatékony bírói jogvédelemhez való alapvető jog tiszteletben tartásának biztosítását (lásd: 2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

86 A tagállamok e kötelezettségét újra megerősítette az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, amely szerint a tagállamok „megteremtik azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony jogvédelem biztosításához szükségesek”. Az ilyen kötelezettség a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében az Unió jogát végrehajtó tagállami intézkedéseket illetően a Charta 47. cikkéből is következik (lásd: 2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

87 A fentiekre tekintettel a Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogásnak helyt kell adni, és a keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A Románia által a Törvényszék elé terjesztett beavatkozási kérelemről

88 Az eljárási szabályzat 144. cikkének (3) bekezdése értelmében, ha az alperes e szabályzat 130. cikkének (1) bekezdése szerinti, elfogadhatatlansági vagy hatáskör hiányára alapozott kifogást nyújt be, a beavatkozási kérelemről csak e kifogás elutasítása vagy az eljárást befejező határozatban való eldöntéséről szóló határozat meghozatala után lehet határozni. Ezenkívül ugyanezen szabályzat 142. cikkének (2) bekezdése értelmében a beavatkozás okafogyottá válik többek között akkor, ha a Törvényszék a keresetlevél elfogadhatatlanságát állapítja meg.

89 Márpedig, mivel a jelen ügyben a Törvényszék helyt adott az elfogadhatatlansági kifogásnak, és következésképpen a jelen végzés lezárja az eljárást, a Románia által benyújtott beavatkozási kérelemről már nem szükséges határozni.

A költségekről

90 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

91 Egyebekben az eljárási szabályzat 144. cikkének (10) bekezdése alapján Románia maga viseli a beavatkozási kérelemmel összefüggésben felmerült saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.

2) A Románia által benyújtott beavatkozási kérelemről már nem szükséges határozni.

3) Az Asociația Inițiativa pentru Justiție maga viseli saját költségeit, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.

4) Románia maga viseli a beavatkozási kérelemmel összefüggésben felmerült saját költségeit.

Luxembourg, 2025. február 3.

V. Di Bucci
hivatalvezető

P. Škvařilová-Pelzl
elnökként eljárva